

Forum wymiany dobrych praktyk w dydaktyce akademickiej

Streszczenia prezentacji uczestników edycji III

dr hab. Hubert Kaszyński, prof. UJ

Zakład Socjologii Stosowanej i Pracy Socjalnej
Instytut Socjologii
Wydział Filozoficzny

Zastosowanie technologii komunikacyjnych (TK) w procesie kształtowania kompetencji studentów pracy socjalnej w Instytucie Socjologii UJ

Kontekst

W okresie pandemii COVID-19 technologiczne zapóźnienie sektora instytucji terapeutyczno-pomocowych stało się bardzo czytelne. W wielu przypadkach zachwiane zostały nie tylko obowiązujące standardy działania, ale również fundament pracy terapeutycznej – bezpośredni kontakt z osobą poszukującą pomocy.

Problem

Punktem skupienia prezentacji jest zastosowana w IS UJ metoda kształtowania kluczowych kompetencji studentów w okresie edukacji zdalnej w czasie pandemii COVID-19. Podstawowym problemem aplikacyjnym była próba odpowiedzi na pytanie o możliwość użycia TK do stworzenia wartościowego środowiska edukacyjnego, które pozwoli studentom nabywać kompetencje pomimo utraty kontaktu z instytucjami terapeutyczno-pomocowymi.

Metoda

Przyjętą metodą było partycypacyjne badanie w działaniu prowadzone w latach 2020-2021 w grupie 7 studentek pracy socjalnej pod nazwą „On-line on-Soul”. Technika pracy polegała na stymulowaniu regularnie superwizowanej aktywności grupowej skoncentrowanej na edukacyjnych potrzebach studentek. Specyficznymi narzędziami pracy były zróżnicowane

zdalne wydarzenia przygotowywane w toku pracy grupowej – począwszy od otwartych spotkań z udziałem osób korzystających z usług terapeutyczno-pomocowych, poprzez wernisaże prac fotograficznych, po seminaria prowadzone technologią open-space

(zob.: <https://socjologia.uj.edu.pl/studia/on-line-on-soul>).

Wyniki

Studentki przedstawiły wyniki pracy podczas 14th International Spring School of Social Work for Master's and PhD Students (<https://www.youtube.com/watch?v=x9JALxsE7Bw>; od 2h12') oraz w publikacji (DOI: 10.5604/01.3001.0014.7776). Testowana metoda edukacji partycypacyjnej, skupionej na potrzebach studentów jest przykładem praktyki wykorzystującej z sukcesem TK do aktualizacji i rozwijania kluczowych kompetencji terapeutyczno-pomocowych: zdolności do współpracy, otwartego dialogu oraz nadawania sensu sytuacjom kryzysowym. Szczególne znaczenie w tym procesie ma dążenie do przekształcania zajęć w znaczące doświadczenia, potrzebne do rozwiązywania istotnych problemów – tak jak wyobrażał to sobie Carl R. Rogers.